

Надежда Салиндер

Отрывок из произведения «Кочевье к счастью»

«Айанам касәлтәп»

Өпилал күтнә Саванә Сяконэнат йәм көлнат вёл. Пәхтыс ньёләп–сәмәп, ай мәвләп, пәхтыс вәнчәл пәтан ай ньөрәм лөнт нәмат паны – йәк пухәлнә чәнкләм әвит күтнә лүв йәмат йәмхә вәртәпсәтә ныңкә вёл. Йәйилал лүв вәрәм ньырәт–моләпситнат йәнқилләт. Сяконә ол мәрә йонтәксәх, качәң латнә әй вәрәнкә вәрпәсләл. Әнәлпи әньәкил панә аңкил нөләксәккән, войәх сәх панә вәли көпләт йулхән. Өс вәртәпсәтә нә сиккәң йәләп моләпси, қәнчаң ньырәт йонтәксәх. Сяконә вичә күтәлнә вәртә вәр тәй, качәң вәрәм өт әнтә килтыйәх. Төппә качәң латнә йәләп сәк мүвә қәнчаң ньырхән ләмәтталқа, Сяконә лил ньәләқмин архәл. Пухәлнә чәнкләм әви күтнә әймәта пә нә тыминт ар қәрас ләмәтә пунәң сәк, ньыр–пәк әнтә тәйал. Вәли пәләт, чәвәр сәхәт, ай вәли лөңк лувләт панә лор войәх сапәл сәхәт әйнам вәртәл тохия аныләл. Тасида сир күтнә Сяконә атыл уньтә нә, қөйәхи сәмәл ләңкәтә қө йөта мәнәта йәхиләх.

Тәм ол оләң льоньтә питәм пырнә лүв аңкил рәхәм йохнам мойәлтахә йәнқилләх. Тьу латнә айәм–китәм йох йәнәтәх қәри вәрәт. Айлат қуйәт ньул ипәртәмин қөвлиләт, вөв ньула йичаләт. Вәли катәлтә ньур валәхнам тахиләт, вәли қынәм льоньтә тьәхәр өхтынә ньул ипәртәмин ньөвлиләт, ньула питәхләт, мәта қө вон өхтйә сурты вәли пәнмин нөк льольәл. Пухәл йох панә мәч йохлал әйнам йәнәтәх

тохийа питэт, вöv йичалэмин виҳ–сүй, ньăҳ– тьурсэм тарэм. Чăнклэм
куйэт äвит сăм тöйнэ тöйэт, лəхаты йэм, қöлнэ чăнклэм äвит
лəхатылнам лэйэллэт. Чăнклэм пăхэт лəхат лылхэ арийалэттэ латнэ,
чăнклэм ай ныңэт пувлэмлал вэртахэ йэлэт, äлэмэта вэртэ нöй тăхтэ.
Тьэнэ Сяконэ сăмхэл Тэлё Салиндер пəхтэ сăмхэна куйхэн.